

wymienione izby przestają istnieć z mocy prawa. Do dnia tego działają one na mocy dotychczasowych przepisów.

(2) Jednocześnie w dniu tym tracą moc obowiązującą ustawy i rozporządzenia, odnoszące się do spraw, unormowanych niniejszem rozporządzeniem, a w szczególności: ustawa z dnia 29 czerwca 1868 r. (Dz. P. P. Nr. 85) o organizacji izb handlowych i przemysłowych, ustawa z dnia 24 lutego 1870 r. o izbach handlowych (Zb. ust. s. 134) w brzmieniu ustawy z dnia 19 sierpnia 1897 r. (Zb. ust. s. 343), taż sama ustawa, zmieniona rozporządzeniem Ministra b. Dzielnicy Pruskiej z dnia 25 listopada 1919 r. w przedmiocie izb przemysłowo-handlowych (Tyg. Urz. Nr. 67, poz. 165) oraz uchwała Rady Narodowej Księstwa Cieszyńskiego z dnia 8 lipca 1919 r. wraz z rozporządzeniem z dnia 15 lipca 1919 r. Wydziału Górniczo - Przemysłowo - Handlowego i Wydziału Skarbowego Rady Narodowej Księstwa Cieszyńskiego w sprawie utworzenia izby handlowej i przemysłowej w Bielsku (Dziennik Urzędowy Rady Narodowej Księstwa Cieszyńskiego Nr. 12, poz. 141 i 142).

(3) Majątek ruchomy i nieruchomy dotychczasowych izb, wszystkie ich należności i zobowiązania przechodzą na izby nowopowstałe. Nowopowstałe izby przejmują w szczególności na swój etat stałych pracowników dotychczasowych izb przy uwzględnieniu nabytych przez nich praw, wynikających ze stosunku służbowego.

(4) W razie sporu co do podziału majątku dotychczasowej izby między nowopowstałe izby — rozstrzyga Minister Przemysłu i Handlu.

Art. 39.

We wszystkich izbach, działających w chwili wejścia w życie ustawy z dnia 10 marca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 29, poz. 292) na podstawie rozporządzenia niniejszego, pierwsza pięcioletnia kadencja (art. 9) liczy się od dnia 1 stycznia 1930 r.

Art. 40.

Do roku 1939 włącznie warunek trzyletniego najmniej istnienia zrzeszenia gospodarczego, przewidziany w ust. (2) art. 16 nie będzie miał zastosowania do zrzeszeń, mających swą siedzibę w Gdyni.

Art. 41.

(1) Istniejące w dniu wejścia w życie ustawy z dnia 24 marca 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 25, poz. 210), t. j. w dniu 10 kwietnia 1933 r., statuty emerytalne i służbowe pracowników biura izby powinny być zmienione stosownie do postanowień art. 28 ust. (2), (3) i (4) i przedstawione do zatwierdzenia w ciągu trzech miesięcy od dnia wejścia w życie tej ustawy.

(2) Przepisy zatwierdzonych w myśl ust. (1) statutów emerytalnych o okresie wyczekiwania oraz zaliczeniu lat do wysługi emerytalnej będą się również stosować do stałych pracowników biura izby,

zatrudnionych w dniu wejścia w życie ustawy, wymienionej w ust. (1).

Art. 42.

Zaopatrzenia emerytalne, przyznane przez izbę jej byłym pracownikom na podstawie przepisów emerytalnych, obowiązujących w dniu wejścia w życie ustawy, wymienionej w ust. (1) art. 41, obniża się od następnego miesiąca po wejściu w życie tejże ustawy według następujących zasad:

- 1) od zaopatrzeń emerytalnych, przekraczających miesięcznie 500 zł, a nie przewyższających 1.000 zł miesięcznie, potrąca się 20% od nadwyżki zaopatrzenia emerytalnego ponad 500 zł;
- 2) od zaopatrzeń emerytalnych, przekraczających 1.000 zł miesięcznie, a nie przewyższających 1.500 zł miesięcznie, potrąca się: od pierwszych 500 zł nadwyżki ponad 500 zł zaopatrzenia emerytalnego—20%, od nadwyżki zaś ponad 1.000 zł—35%;
- 3) od zaopatrzeń emerytalnych, przekraczających 1.500 zł miesięcznie, potrąca się: od pierwszych 500 zł nadwyżki ponad 500 zł zaopatrzenia emerytalnego—20%, od drugich 500 zł nadwyżki ponad 500 zł—35%, od nadwyżki zaś ponad 1.500 zł—50%.

Art. 43.

Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrowi Przemysłu i Handlu oraz właściwym ministrom.

Art. 44.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

336.

OBWIESZCZENIE MINISTRA OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 9 maja 1936 r.

w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 10 czerwca 1927 r. o Państwowym Zakładzie Higieny.

Na podstawie art. 2 ust. (2) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 grudnia 1934 r. o złączeniu Państwowych Zakładów badania żywności i przedmiotów użytku z Państwowym Zakładem Higieny (Dz. U. R. P. Nr. 110, poz. 977) ogłaszam jednolity tekst rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 10 czerwca 1927 r. o Państwowym Zakładzie Higieny (Dz. U. R. P. Nr. 54, poz. 477) z uwzględnieniem zmian, wynikających: z rozporząd-

dzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 marca 1928 r. o położnych (Dz. U. R. P. z 1934 r. Nr. 5, poz. 41), z rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 21 czerwca 1932 r. o przekazaniu zakresu działania Ministra Spraw Wewnętrznych w sprawach zdrowia publicznego Ministrowi Pracy i Opieki Społecznej (Dz. U. R. P. Nr. 52, poz. 493), z rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 12 lipca 1932 r. o wprowadzeniu nazwy „Minister Opieki Społecznej” i „Ministerstwo Opieki Społecznej” (Dz. U. R. P. Nr. 64, poz. 597), z rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 21 maja 1932 r. o ustanowieniu urzędu Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych (Dz. U. R. P. Nr. 51, poz. 480), z rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 grudnia 1933 r. o ustanowieniu tabeli stanowisk we władzach, urzędach, zakładach i instytucjach państwowych (Dz. U. R. P. Nr. 102, poz. 780), oraz wprowadzonych rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 grudnia 1934 r. o złączeniu Państwowych Zakładów badania żywności i przedmiotów użytku z Państwowym Zakładem Higieny (Dz. U. R. P. Nr. 110, poz. 977), z wprowadzeniem numeracji ustępów.

Podany w załączeniu tekst rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej obowiązuje od dnia 1 kwietnia 1935 r.

Minister Opieki Społecznej: *Wł. Jaszczółt*

Załącznik do rozp. Min. Opieki Społecznej z dn. 9 maja 1936 r. (poz. 336).

ROZPORZĄDZENIE PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 10 czerwca 1927 r.

o Państwowym Zakładzie Higieny.

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i ustawy z dnia 2 sierpnia 1926 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 78, poz. 443) postanawiam co następuje:

Art. 1.

(1) Zakłady państwowej służby zdrowia, a mianowicie:

Państwowy Zakład Higieny w Warszawie, utworzony rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 6 października 1921 r. (Monitor Polski Nr. 258), uzupełnionem rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 19 czerwca 1922 r. (Monitor Polski Nr. 147) i zmienionem rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 7 września 1923 r. (Monitor Polski Nr. 208),

Państwowy Zakład badania surowic, utworzony rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 1 grudnia 1921 r. (Monitor Polski Nr. 1 z 1922 r.),

Państwowy Instytut Farmaceutyczny, utworzony rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 13 kwietnia 1922 r. (Monitor Polski Nr. 101), i

Państwowe Zakłady badania żywności i przedmiotów użytku, utworzone zgodnie z rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o dozorze nad artykułami żywności i przedmiotami użytku (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 343), łączy się w jeden Zakład naukowo-doświadczalny oraz badawczy pod nazwą „Państwowy Zakład Higieny”.

(2) Zakład ten podlega Ministrowi Opieki Społecznej.

Art. 2.

(1) Państwowy Zakład Higieny jest osobą prawną, może przyjmować zapisy i darowizny i zarządzać swoim uzyskanym w ten sposób majątkiem, jako też i majątkiem, oddanym mu w użytkowanie w myśl art. 3, rozporządzać kredytami w granicach zatwierdzonego budżetu, jako też sumami, uzyskanymi z własnych przedsiębiorstw w granicach zatwierdzonego planu finansowo-gospodarczego tych przedsiębiorstw.

(2) Przyjmowanie przez Państwowy Zakład Higieny darowizn i zapisów wymaga zatwierdzenia Ministra Opieki Społecznej.

(3) Darowizny i zapisy, uwarunkowane takimi zobowiązaniami, które spowodowałyby wydatki, niezajdujące pokrycia bądź w tychże darowiznach i zapisach, bądź też w majątku własnym Państwowego Zakładu Higieny, powstałym z innych darowizn i zapisów, bądź też wreszcie w budżecie Zakładu — nie mogą być przez Państwowy Zakład Higieny przyjęte.

Art. 3.

(1) Państwowy Zakład Higieny otrzymuje bezpłatnie w użytkowanie całkowity majątek Państwowego Zakładu badania surowic, Państwowego Instytutu Farmaceutycznego oraz Państwowych Zakładów badania żywności i przedmiotów użytku (art. 1).

(2) Nieruchomości państwowe, które w przyszłości stałyby się zbędne dla potrzeb Państwowego Zakładu Higieny, winny być oddane do dyspozycji właściwych władz państwowych.

Art. 4.

(1) Zadaniem Państwowego Zakładu Higieny jest:

- a) prowadzenie badań naukowych w zakresie higieny publicznej celem przystosowania zdobyczy wiedzy do potrzeb zdrowia publicznego, a w szczególności do potrzeb administracji sanitarnej;
- b) prowadzenie badań bakteriologiczno - serologicznych, chemicznych, farmakognostycznych, epidemiologicznych i t. p. dla użytku władz administracyjnych w związku z dzia-

łałnością tych władz w zakresie administracji sanitarnej;

- c) wyrób surowic, szczepionek i produktów biologicznych, stosowanych w medycynie i weterynarii w celach zapobiegawczych i leczniczych oraz w miarę konieczności innych środków leczniczych;
- d) wykonywanie według zasad, jakie ustali Minister Opieki Społecznej, czynności zleconych w zakresie administracji sanitarnej, a w szczególności w akcji zwalczania chorób zakaźnych oraz w akcji propagandy higieny;
- e) szkolenie fachowego personelu, zatrudnionego w państwowej i samorządowej administracji sanitarnej, personelu, zatrudnionego w innych dziedzinach administracji publicznej, wkraczających w zakres spraw zdrowotnych, oraz kształcenie pomocniczego personelu lekarskiego (położnych, pielęgniarek i t. p.);
- f) wykonywanie czynności, określonych w art. 11 ust. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o dozorcze nad artykułami żywności i przedmiotami użytku (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 343).

(2) Postanowienia niniejszego artykułu nie naruszają w niczem obowiązujących przepisów, dotyczących wprowadzenia w obieg surowic, szczepionek, produktów biologicznych i innych środków leczniczych. W szczególności postanowienia te nie naruszają w niczem uprawnień Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych co do wprowadzania w obieg surowic, szczepionek i produktów biologicznych, stosowanych w weterynarii.

Art. 5.

(1) Państwowy Zakład Higieny ma siedzibę główną (Centralę) w Warszawie.

(2) Stałemi jego ekspozyturami poza Warszawą są filje, tworzone w poszczególnych miejscowościach Państwa (z reguły w miastach wojewódzkich), a obejmujące swoją działalnością teren jednego lub kilku województw.

(3) Dla celów, związanych z działalnością Zakładu, Państwowemu Zakładowi Higieny przysługuje prawo organizowania pracowni ruchomych, kolumn epidemicznych i t. p., jako ekspozytur czasowych, oraz organizowania kursów, wykładów, wystaw itp.

(4) Ponadto Państwowy Zakład Higieny ma prawo prowadzenia własnych przedsiębiorstw, stosownie do wyznaczonych mu zadań. Zasady organizacji i plan finansowo-gospodarczy oraz zamknięcia rachunkowe (bilanse) tych przedsiębiorstw zatwierdza Minister Opieki Społecznej w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

Art. 6.

(1) Państwowy Zakład Higieny (Centrala) dzieli się na działy i oddziały, których liczbę i zakres czynności ustala Minister Opieki Społecznej odpowie-

dnie do zadań Zakładu i w granicach zatwierdzonego budżetu i etatu osobowego. Oddziały wchodzi z reguły w skład działów.

(2) Działy i oddziały Państwowego Zakładu Higieny, wykonywające zadania, wymienione w art. 4 ust. (1) lit. f), noszą nazwę „Zakład badania żywności i przedmiotów użytku”.

Art. 7.

(1) Istniejące filje dotychczasowego Państwowego Zakładu Higieny stają się filjami utworzonego niniejszym rozporządzeniem Państwowego Zakładu Higieny.

(2) Państwowy Zakład badania żywności i przedmiotów użytku, istniejący w Warszawie, staje się działem Państwowego Zakładu Higieny; państwowe zakłady badania żywności i przedmiotów użytku, istniejące w Łodzi, Krakowie, Poznaniu, oraz oddziały państwowych zakładów badania żywności i przedmiotów użytku, istniejące w Wilnie i Gdyni, stają się oddziałami filij Państwowego Zakładu Higieny.

(3) Minister Opieki Społecznej uprawniony jest odpowiednio do zadań Państwowego Zakładu Higieny i w granicach kredytów, oraz etatów osobowych dla tego Zakładu zatwierdzonych, do tworzenia nowych filij Zakładu, okreśania okręgu ich działalności oraz kasowania istniejących filij.

(4) Zakres czynności poszczególnych filij ustala Minister Opieki Społecznej na wniosek Dyrektora Państwowego Zakładu Higieny.

Art. 8.

(1) Na czele Państwowego Zakładu Higieny stoi Dyrektor, powołany do kierowania całokształtem działalności Zakładu oraz prowadzenia jego administracji.

(2) Na czele każdego działu Państwowego Zakładu Higieny stoi Kierownik Działu, na czele oddziału Kierownik Oddziału, a na czele filji Kierownik Filji.

(3) Dyrektora Państwowego Zakładu Higieny zastępuje jeden z członków Rady Kierowników Działów (art. 9), wyznaczony przez Ministra Opieki Społecznej.

Art. 9.

(1) Wewnętrznym organem opiniodawczym i doradczym Dyrektora Państwowego Zakładu Higieny w zakresie spraw, związanych z kierownictwem fachowym Zakładu, jest Rada Kierowników Działów.

(2) Skład tej Rady stanowią: Dyrektor Zakładu, jako przewodniczący, oraz Kierownicy Działów, jako członkowie. Za zgodą Ministra Opieki Społecznej Rada może kooptować do swego składu dalszych członków spośród kierowników oddziałów.

(3) Zakres czynności Rady Kierowników Działów ustali Minister Opieki Społecznej.

(4) Ministrowi Opieki Społecznej przysługuje prawo powoływania do życia przy Państwowym Zakładzie Higjenu po wysłuchaniu Dyrektora jeszcze innych wedle swego uznania ciał opiniodawczych względnie doradczych poza Radą Kierowników Działów.

Art. 10.

(1) Funkcjonariusze Państwowego Zakładu Higjenu są funkcjonariuszami państwowymi i podlegają ogólnym przepisom, normującym stosunek służbowy funkcjonariuszów państwowych, a w szczególności ustawie z dnia 17 lutego 1922 r. o państwowej służbie cywilnej (Dz. U. R. P. Nr. 21, poz. 164).

(2) Stanowiska w przedsiębiorstwach Państwowego Zakładu Higjenu (ust. 4 art. 5) powinny być obsadzone przez pracowników kontraktowych. Przepis ten nie stosuje się do stanowisk kierowniczych przedsiębiorstw, które to stanowiska mogą być obsadzone przez funkcjonariuszy, których stosunek służbowy ma charakter publiczno-prawny.

Art. 11.

(1) Budżet Państwowego Zakładu Higjenu stanowi osobny dział budżetu Ministerstwa Opieki Społecznej w dziale administracji.

(2) Plan finansowo-gospodarczy przedsiębiorstw (ust. 4 art. 5), prowadzonych przez Państwowy Zakład Higjenu, stanowi jedynie załącznik do tego budżetu, w samym zaś budżecie uwidocznia się z tego planu tylko nadwyżkę dochodów względnie rozchodów.

Art. 12.

Państwowy Zakład Higjenu, jego filje i ekspozytury czasowe (art. 5 ust. 3) oraz przedsiębiorstwa mają prawo używania pieczęci z herbem Rzeczypospolitej i napisami, zawierającymi nazwę odpowiedniej instytucji Zakładu.

Art. 13.

(1) Minister Opieki Społecznej wyda na wniosek Dyrektora Państwowego Zakładu Higjenu zarządzenia, rozwijające w sposób szczegółowy postanowienia niniejszego rozporządzenia, a w szczególności także zarządzenia, przewidziane w art. 6, 7 i 9 tegoż rozporządzenia, regulamin wewnętrzny Zakładu oraz zarządzenia, regulujące zakres nadzoru wojewodów nad czynnościami filij oraz ekspozytur czasowych (ustęp 3 art. 5), organizowanych przez Państwowy Zakład Higjenu.

(2) Minister Opieki Społecznej w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych wyda w drodze rozporządzenia szczegółowe przepisy, normujące stosunek Państwowego Zakładu Higjenu i jego filij do władz i organów, wymienionych w art. 10 ust. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o dozorze nad artykułami żywności i przedmiotami użytku (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 343) oraz do samorządowych pracowni badania żywności i przedmiotów użytku, wymienionych w art. 15 i 16 tegoż rozporządzenia.

Art. 14.

Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrowi Opieki Społecznej.

Art. 15.

(1) Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z tem, iż postanowienia, zawarte w art. 11 tegoż rozporządzenia, nabierają mocy obowiązującej od dnia 1 kwietnia 1928 r.

(2) Równocześnie z wejściem w życie niniejszego rozporządzenia tracą moc obowiązującą rozporządzenia Rady Ministrów, wymienione w art. 1.

Tłoczono z polecenia Ministra Sprawiedliwości w Drukarni Państwowej w Warszawie.

83688

Cena 40 gr

Prenumerata Dz. U. R. P. wynosi w kraju 8 zł kwartalnie (32 zł rocznie). Władze, urzędy i instytucje państwowe oraz władze samorządu terytorjalnego opłacają 6 zł kwartalnie (24 zł rocznie). Do prenumeraty zagranicznej dolicza się 4 zł kwartalnie (16 zł rocznie) tytułem porta pocztowego. Prenumeratę wpłacać należy zgóry przed początkiem każdego kwartału, półrocza lub roku.

Zamówienia na prenumeratę jak również na numery pojedyncze wykonywa się jedynie po wpłaceniu należności. Reklamacje spowodu nieotrzymania poszczególnych numerów wnosić należy do właściwych urzędów pocztowych niezwłocznie po otrzymaniu następnego kolejnego numeru. Reklamacyj spóźnionych lub wniesionych niewłaściwie nie uwzględnia się.

Wszelkie wpłaty na Dz. U. R. P. wnosić należy za pośrednictwem P. K. O. na konto czekowe Adm. Dz. Ustaw 30-130.